

توحید در عالم جانداران ذرہ بینی ۱

بسیاری از تشنگان اسرار هستی میل دارند حقیقت توحید را در اعمق آسمانها جستجو کنند، آن جا که از نظر انداز مایرون است و بیشتر باید با بال و پر فکرو بوسیله محاسبات علمی آن را سیر کرد، البته از جهتی حق دارد خدار در همه جا باید جست در اعمق آسمانها، در غم دریاها، در فراز و نشیب کوهها و درهها در لابلانی جنگلها، وبالاخره در زوایای روح و جسم انسان ۱

ماهم در موقع خود بار این سفر دور و دراز؛ اما پر نشاط و روح بخش، را خواهیم بست و برای در ک عظمت و قدرت مبدع هستی بسراغ سیارات و ثوابت واز آن بالاتر که کشانها و سحابیها رفته و بسیر آسمانها خواهیم برد اختر ولی تصور می کنیم اگر فلادرها نزدیک کنیم و نظام آفرینش را در اطراف خود، حتی در یک گوشه بسیار کوچک، جستجو کنیم بهتر است.

درست است که در جهان بالا و عوالم بینهایت بزرگ، عظمت خیره کننده مبدع هستی را بهتر میتوان مشاهده کرد، ولی لطف و دقت و ریزه کاریهای حیرت انگیز را بیشتر در همین عوالم بسیار کوچک میتوان تماشا کرده ای اگر آن نشانه بازی از بزرگی و قدرت آفریننده جهان هستی است، اینهم علامت روشنی بر علم بی پایان او است و بالاخره هر یک مصدق و اضحوی از نظام عمومی عالم وجود است. در بحث گذشته مقداری بور رسی و مطالعه کوچکترین جزء تشکیل دهنده جهان هستی یعنی «اتم» پرداختیم حالا

نوبت چانداران ذره بینی است .

یک جهان بزرگ از موجودات کوچک

میگویند قبل از «پاستور» دانشمند معروف فرانسوی کسی بیفین نمیدانست که دامنه حیات وزندگی ما کجا گسترده است ؟ همه خیال میکردند زندگی در همین دایرۀ محدودی است که با چشم میبینیم و چنان رآن و گیاهانی کوچک و نزد گک در آن دیده می شود (۱)

ولی پاستور بکمال آزمایشها و تجسسات علمی روزنۀ ای جهان عجیبی که ملیونها میلیون چاندار در آن زندگی می کنند در بر ابر چشم دانشمندان گشود و پس از او میکروسکوپهای نیرومند که قدرت دیدانسان را چند هزار مرتبه زیادتر میکند بکلی پرده از این جهان اسرار آمیز برداشت ، دنیاگی خاموش اما بر از فعالیت و جنب و چوش که چاندارانی باشکال و حرکات گوناگون در آن در گردشند یک قطرۀ آب برای آنها حکم دریاچه ای را دارد و ذرات غبار معلق در فضا هوا پیماهای غول پیکری برای آنها محسوب میگردد ، در یک منزل کوچک که چند نفر بیشتر

(۱) ولی مدارکی که از هزار سال پیش یا بیشتر در دست مانست بخوبی گواهی میدهد که صدها سال قبل از آنکه پاستور متولد شود پیشوایان بزرگ دینی ماصریها از وجود حیوانات ذره بینی مردم را باخبر ساخته اند . در کتاب «کافی» که تربیا هزار سال قبل بوسیله یکی از بزرگترین علماء شیعه «محمد بن یعقوب کلبی» تألیف شده و از مهمترین مدارک حدیث ماست این حدیث بچشم میخورد که هشتین پیشوای عالم تشیع یکی از باران خود «فتح ابن بزید جرجانی» میفرماید :

«اینکه می بینی بخدا میگوییم «لطیف» برای اینستکه عالم است بمخلوقات دقیق ؟ آیا نمی بینی آثار صنعت خدار از گیاهان کوچک وغیر کوچک و حیوانات ویزمانند پیش و کوچکتر از پشه و کوچکتر از آنها آن حیواناتی که هر گز چشم آنها را نمی بیند و از فرط کوچکی نرم ماده و نوزاد و بزرگ آنها از هم تمیز داده نمی شوند ؟ . این حیوانات در میان امواج دریاها و پوست درختان و دریابانها و دشتها و جودارند !

ندی تو اند زندگی کنند ملیو نهایا از آنها دریک گوشة آن سکنی دارند و کسی هم خبر ندارد !

این جانداران کوچک که بهمین ملاحظه آنها را همیکرب، مینامند بعضی زیان- بخش بعضی سودمندند، ولی اگر تعجب نکنید همه آنها - بدون استثناء - برای زندگی ما ضرورت داشته و دررشدو نموده باقی امامتش مؤثری دارند چنانکه شرح آنرا خواهیم دانست ،

باکتریهای ویروس‌ها

جانداران ذرہ بینی را مروز بود و ستۀ ممتاز تقسیم می‌کنند : با کتریهای ویروس‌ها با کتریهای را با میکرو- و سکپتیکی معمولی می‌توان دید و نسبت به ویروسها جنّه عظیم و خشنی دارند ! و بهمین دلیل در غالب محیط‌ها (آب و هوای غذایها و بدن موجودات زنده) می‌توانند زندگی کنند ، ولی ویروسها را جز بای میکرو- و سکپتیکی مخصوصی بنام « میکرو- و سکپتیکونی » که اجسام را می‌توانند بیش از صد هزار مرتبه بزرگ‌تر نشان‌دهد ، نمی‌توان دید آنهم تحت شرائط خاصی و بوسیله رنگ آمیزی کردن و استفاده از طرز تابش نور؛ و جز در بدن موج و دات زنده قادر به تولید مثل نیستند .

چنانی که مقیاسهای ما از کارهایی افتاد

عالی که مادر آن زندگی می‌کنیم در واقع میان دو جهان بی‌نهایت بزرگ (آسمانها و کواكب) و بی‌نهایت کوچک (عالیم اتم و موجودات ذرہ بینی) فرار دارد و البته مقیاسهای که داریم آنهم بدرد همین عالم می‌خورد ، لذا وقتی قدم به عالم بزرگ می‌کذاریم ملاحظه می‌کنیم که مقیاس های ما آنقدر کوچک و مسخر است که ناچاریم آنرا بدورانداخته و مقیاس عظیمی که در خور آن جهان عظیم بوده باشد آن‌تی خاب کنیم (سال نوری) .

از این طرف هنگامی که پا بعوالم بسیار کوچک می‌کذاریم می‌بینیم آنقدر مقیاسهای ما بزرگ و طولانی است که چیزی با آن نمی‌گنجد ، باز مجبور می‌شویم

دست از آنها برداشته و مقیاسی که جوابگوی احتیاجات آن عالم باشد بکار بریم؛ مقیاسی که با کتریها را با آن میسنجند واحد مخصوصی بنام «میکرون» است که یکهزار میلیمتر $\frac{1}{1000}$ طول دارد یعنی اگر یک میلیون واحد آنرا به لوى هم بچینند تازه یکمتر میشود مطابق این مقیاس طول با کتریها از چند دهم میکرون تا چند میکرون است و برای سنجش ویروسها مقیاس کوچکتری که برابر با یکهزار میکرون یعنی $\frac{1}{1000000}$ میلیمتر است بکار میبرند، اندازه ویروسها از ۱۰ تا ۱۰۰ واحد میزبور میباشد.

ماشاء الله از این زادوولد!

یکی از قسمتهای حیرت آور جاندا ران ذره بینی تولید مثل عجیب آنها است آنها هم مانند سایر حیوانات تولید مثل میکنند ولی نه از راه تخم گذاری و باردار شدن، بلکه از راه تقسیم، باین ترتیب که هر یک از آنها پس از نمو کافی بدو نیم شده و هر یک جاندار مستقلی خواهد شد؛ یعنی «مادر» تبدیل به دو «فرزند» و فرزندان هم تبدیل به چهار «نوه» و نوه ها هم تبدیل به هشت «نتیجه» هی شوند؛ و بهین ترتیب پیش میروند.

از آنجا که همه چیز این حیوانات کوچک است مدت نعرو تکثیر مثل آنها هم بسیار کوتاه است و بسیاری از آنها هستند که اگر در شرائط مساعدی قرار گیرند میتوانند در مدت نیم ساعت تولید مثل کنند، این تولید مثل در این زمان کوتاه و با توجه باینکه بحالت تصاعدی پیش میرود (یعنی هر یک فرد به دو فرد تقسیم میشود) سراز حساب فوق العاده عجیبی بیرون میآورد بطوریکه ممکن است فقط در مدت سه روز؛ زادو ولدیک میکرب آنقدر زیاد شود که تمام روی کره زمین را بقطار زیادی بپوشاند بطوریکه سر سوزنی جانباشد!

اگر باور ندارید بیانید باهم حساب کنیم: هر شبانه روز ۴۸ نیم ساعت است فرض کنیم یک باکتری در یک محیط مساعد فرار گیرد، در نیم ساعت اول دو برابر و در نیم ساعت

دوم چهار برابر و در نیم ساعت سوم هشت برابر، و باین ترتیب در نیم ساعت دهم بیش از هزار برابر می شود و در نیمساعت بیستم یک میلیون برابر و در نیمساعت سی ام هزار میلیون برابر و در نیمساعت چهلم یک میلیون میلیون برابر و بالآخر در نیمساعت آخر ۲۵۰ میلیون میلیون برابر خواهد شد.

یعنی اگر طول هر باکتری را یک میکرون فرض کنیم میتوانیم ظرفی را که ۲۵۰ سانتیمتر مکعب کنجدایش دارد پس از ۶۴ ساعت با آن پر کنیم، باز همین حساب را در ۶۴ ساعت دوم دنبال میکنیم پس از تمام شدن ۶۴ ساعت ملاحظه میکنیم که ها کتریها افضلی را بیش از ۶۰ کیلو متر مکعب پر کرده اند؛ باز اگر همین حساب را ادامه دهیم پس از ۶۴ ساعت دیگر حجم آنها از کره زمین بیشتر خواهد شد و اگر روی زمین ریخته شوند تمام سطح آنرا بقطربزرگی خواهند پوشانید بطوریکه جا برای هیچ موجود دیگری باقی نماند؛ آری یک میکروب در مدت سه روز میتواند عرصه پهناور زمین را بپنهان کند!

ولی وحشت نکنید آن مبدئی که این قدرت تولید را به این حیوانات داده (که اگر این قدرت تولید را نداشتند در برابر عوامل نابود کننده؛ نسلشناس بروزی منقرض میشد) آنقدر بآنها میدان نداده است که پارا از گلیم خود دراز تر کنند و در مدت کوتاهی مالک رفاقت را روی زمین گردند، زیرا اولاً آنقدر مواد غذائی و شرائط نمود در اختیار آنها نگذارده و ثانیاً موانع زیادی بر سر راه نمو آنها فراهم ساخته است که از همه بالاتر اینست که خودشان تدریجاً موادی از خود بیرون میدهند که نمو آنها را متوقف میسازد!

در سهای توحیدی

لابد میدانید هر موجود زنده ای هر اندازه هم کوچک باشد معمولاً احتیاج بیچندن فسمت دارد:

- ۱ - وسیله تغذیه و جذب مواد غذائی، تا نیروی ازدست رفتۀ خود را تجدید کند
- ۲ - وسیله حرکت و جنبش، تا از جایی بجای دیگر برای تامین احتیاجات حیاتی برود.

۳ - وسیله‌تولید مثل ، تابا آن نسل خود را باقی بدارد .
 ۴ - وسیله‌در که طالب ، تالزم طالب لازمی که در محیط می‌گذرد باخبر شود .
 البته لازم نیست در تمام چانداران این جهات مساوی و یکنواخت باشد ، بلکه
 در پاره‌ای از آنها بسیار دقیق و پیچیده و در بعضی بسیار ساده و مختصر است ؟ حالاً فکر
 کنید یک موجود ذره بینی که سر تاپای او یک هزار میلیمتر ؟ یعنی یک میکرون ،
 پیشتر نیست چقدر باید ساختمان آن ظرفی و دقیق و حساب شده باشد تا بتواند جهات
 هزبور را بصورت بسیار ساده‌ای دارا باشد ؟

شکی نیست یک حیوان ذره بینی دهان و دندان و معده را با آن تشکیلاتی که در
 حیوانات بزرگ وجود دارد ندارد ؟ ولی برای اینکه بتواند از مواد غذائی اطراف
 خود استفاده کند ناچار است پاپوست خود ؟ کار آنها را انجام دهند و بسیار می‌شود که
 ماده مخصوصی از خود بخارج ترشح می‌کند تا مواد اطراف را قابل جذب کند ، یعنی در
 واقع اول مواد غذائی را هضم کرده و سپس می‌خورد ، عکس حیوانات بزرگ .

جانداران ذره بینی تشکیلات سلسله اعصاب را دارند ولی در مقابل جریانات محیط
 خود حساس هستند و نیز بسیاری از آنها باوسائل مخصوصی شیشه‌پار و در آب شناور می‌کنند
 بدیهی است در این چانداران فوق العاده کوچک شرائط زندگی فوق العاده
 دقیق است و با کمترین اختلال و بی نظمی در کمیت و کیفیت مواد ترکیبی و طرز
 ساختمان آنها بکلی فلچ می‌شوند و همین دلیل مصدق اتم نظم و حساب را در آنها باید جست
 همانطور که بدن جانوران بزرگ از مواد و املاح مختلفی تشکیل یافته بدن
 حیوانات ذره بینی هم از مواد گوناگونی تشکیل شده است ، و همانطور که آنها از مواد
 غذائی و آب و هوای زمین استفاده می‌کنند اینها نیز از این خوان نعمت گسترده بسیم
 خود بهره می‌برند ؛ خلاصه آنچه دیگران دارند اینها هم در حد خود دارند ، و با اینکه
 با چشم غیر مسلح ابدآ دیده نمی‌شوند تعداد شان از همه پیشتر است و وظائف سنگین و
 مهمی بر عهده دارند که از دیگران ساخته نیست ؛ شرح این وظایف را در شماره بعد
 خواهیم دید .